

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1953 m.

balandžio

5

SEKMADIENIS

Nr.41(851)

Kaina 15 kap.

NUMERYJE:

1. Partijos ir vyriausybės rūpinimasis įkvepia rajono darbo žmones pasiaukojamam darbui—1 pusl.
2. TSRS Užsienio Reikalų Ministro V. M. Molotovo pareiškimas Korėjos klausimu—2 pusl.
3. Paspirtinti visuomeni-

nių pastatų statybą—3 pusl.
4. V. STASIŪNAS. Likviduoti trūkumus fermose—3 pusl.
5. D. BEINORAVIČIŪTĖ. Antausis—3—4 pusl.
6. I. PAVLOVAS. Tarpautinė apžvalga—4 pusl.
7. Mums rašo—4 pusl.

Didžiulis rūpinimasis tarybinio žmogaus gerove

Didelį džiaugsmą ir pasididžiavimą savo didžiąja socialistine Tėvyne sukėlė visiems šalies darbo žmonėms TSRS Ministrų Tarybos ir TSKP Centro Komiteto nutarimas dėl naujo — šešto iš eilės — valstybinių mažmeninių kainų sumažinimo maisto ir pramonės prekėms.

Nuosekliai vykdomas kainų mažinimas aiškiai rodo didį rūpinimąsi tarybinio žmogaus gerove, kurį nuolat rodo Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė. „Pareiga nuolat rūpintis liaudies gerove, maksimaliu jos materialinių ir kultūrinių reikmių patenkinimu mūsų partijai ir vyriausybei yra įstatymas“, — pareiškė drg. Malenkovas savo kalboje gedulo mitinge š. m. kovo 9 dieną. Įvykdytas nuo balandžio 1 dienos naujas kainų sumažinimas dar aukščiau pakelia tarybinių žmonių gyvenimo lygį, daro jį turtingesnį ir gražesnį.

Naujas kainų sumažinimas iš esmės liečia visas masinio vartojimo maisto ir pramonės prekes. Vien valstybinės ir kooperatinės prekybos linija tiesioginis gyventojų laimėjimas iš kainų sumažinimo sudarys per metus 46 milijardus rublių.

Kainų valstybinėje ir kooperatinėje prekyboje sumažinimo įtakoje įvyks maždaug toks pat kainų sumažėjimas kolūkinėje rinkoje, o tai duos gyventojams papildomą laimėjimą ne mažiau kaip 7 milijardų rublių sumai. Tuo būdu bendras gyventojų laimėjimas iš dabartinio kainų sumažinimo sudarys ne mažiau kaip 53 milijardus rublių.

Nė vienoje šalyje nėra

tokio rūpinimosi žmogaus gerove, kaip pas mus. Kitaip ir negali būti. Juk socialistinės gamybos tikslas — tai žmogus su jo reikmėmis, tai yra jo materialinių ir kultūrinių reikmių patenkinimas. Pas mus veikia socializmo pagrindinis ekonominis dėsnis, kurio esminius bruožus ir reikalavimus sudaro užtikrinimas maksimalaus patenkinimo nuolat augančių materialinių ir kultūrinių visos visuomenės reikmių, ne nutrukstamai didinant ir tobulinant socialistinę gamybą aukščiausios technikos pagrindu.

Mūsų rajono darbo žmonės gerai supranta, kad naujas kainų sumažinimas pasidarė galimas dėka rimtų mūsų liaudies pasiektų laimėjimų vystant pramonę ir žemės ūkį. Todėl, džiaugdamiesi kainų sumažinimu, jie pasiryžta dirbti dar geriau, kad užtikrintų tolesnį mūsų Tėvynės suklestėjimą, tolesnį tarybinių žmonių materialinės gerovės augimą.

Dabar pavasario sėjos išvakarės. Rajono kolūkinei valstietijai iškeltas uždavinys užtikrinti sėkmingą sėjos įvykdymą, išauginti gausų visų žemės ūkio kultūrų derlių, pasiekti tolesnį visuomeninių gyvulių skaičiaus didėjimą ir jų produktyvumo kilimą, kas padės sudaryti dar didesnę produktų gausumą.

Glaudžiai susitelkę apie šlovingąją Tarybų Sąjungos Komunistų partiją ir brangiąją Tarybinę vyriausybę, rajono darbo žmonės didins savo pastangas kovojant už gamybinių planų įvykdymą, kovojant už tolesnį mylimosios Tėvynės suklestėjimą.

Studijuojamas J.V. Stalino veikalas „Ekonominės socializmo TSR Sąjungoje problemos“

BIRŽAI. (ELTA). Rajono darbo žmonės su didžiu susidomėjimu studijuoja genialų J. V. Stalino veikalą „Ekonominės socializmo TSR Sąjungoje problemos“, jo istorinę kalbą suvažiavime ir TSKP XIX suvažiavimo nutarimus. Įmonėse, kolūkiuose, MTS ir įstaigose skaitomos paskaitos ir pranešimai, rengiami pasikalbėjimai pagal šiuos itin svarbius

dokumentus. Vien nuo kovo pradžios darbo žmonėms paskaityta daugiau kaip 30 paskaitų ir pranešimų.

Daugiau kaip 300 agitatorių aiškina partijos XIX suvažiavimo medžiagą kolūkiuose, laukininkystės brigadose, gyvulininkystės fermose. Gerai organizuotas studijavimas lektoriume prie „Medeikių“ kolūkio klubo skaitytoklos, „Siūlo“ fabrike.

Naujos statybos kolūkiuose

LINKUVA. (ELTA). Rajono kolūkiuose išsivysto dideli statybos darbai. Žemės ūkio artelės stato pagal tipinius projektus gyvulininkystės patalpas, grūdų sandėlius, linų džiovyklas. „Nemuno“ kolūkyje ati-

duota eksploatuoti 500 paukščių paukštidė. Tai — trečia nauja statyba, kuri stojo į rikiuotę šiais metais. Po 2—3 ūkines patalpas statoma Stalino vardo, „Didžiojo Spalio“ ir daugelyje kitų žemės ūkio artelių.

Partijos ir vyriausybės rūpinimasis įkvepia rajono darbo žmones pasiaukojamam darbui

Mano padėka tarybinei vyriausybei

Džiugią žinią apie kainų sumažinimą plataus vartojimo prekėms aš išgirdau būdama artelėje. Klausydama siūlymo, aš dar tvirtčiau pajutau, kaip mumis rūpinasi Komunistų partija, tarybinė vyriausybė.

Sumažinus kainas, mano, kaip ir visų kitų, realus darbo užmokestis dar labiau pakilo. Kas mėnuo aš sutau-pysiu apie 100 rb., tuo už-

tikrindama sau ir savo šeimai dar geresnį pragyvenimą.

Iki šiol aš visą laiką įvykdydavau mėnesinį darbo planą 150 proc. Dabar, atsidėkodama mylimajai partijai ir tarybinei vyriausybei, aš dirbsiu dar geriau, dar labiau kelsiu gaminamos produkcijos kokybę.

V. Arulienė,

artelės „Aušra“ darbininkė

Ačiū partijai už šviesų gyvenimą

Diena iš dienos vis geriau darosi gyventi mūsų šalyje. Jau šeštą kartą pokariniiais metais įvykdytas maisto ir pramonės prekių kainų sumažinimas. Visa tai ryškiai rodo, kad visi darbai, visi planai, visi pramonės, žemės ūkio ir mokslo laimėjimai — tarnauja liaudžiai, yra skirti jos gerovės, jos materialinio lygio kėlimui.

Šiais metais žymiai sumažėjus kainoms plataus varto-

jimo prekėms, mano šeimos santaupos per metus bus didesnės už praeitų metų daugiau kaip 1500 rb. Už nuolatinį rūpinimąsi liaudies gerove aš drauge su tūkstančiais kitų mūsų šalies žmonių tariau nuoširdų ačiū didžiajai Komunistų partijai — šviesios komunistinės ateities įkvėpėjui ir organizatoriui.

A. Račkauskas,

Zarasų I vidurinės mokyklos mokytojas

Tėvynė rūpinasi mumis

TSRS Ministrų Tarybos ir TSKP Centro Komiteto nutarimas dėl naujo — šešto iš eilės — valstybinių mažmeninių kainų sumažinimo maisto ir pramonės prekėms dar kartą rodo, kad mūsų partijos ir vyriausybės pagrindinis tikslas — kelti darbo žmonių materialinę gerovę ir kultūrinį lygį.

Dabar mano šeimos gyvenimas dar labiau pagerės. Sumažinus kainas, mano san-

taupos metų bėgyje padidės vidutiniškai 700 rb.

Tarybiniai žmonės gerai supranta, kad naujas kainų sumažinimas — tai rezultatas didelių laimėjimų, pasiektų per praėjusius metus pramonėje ir žemės ūkyje. Į partijos ir vyriausybės rūpinimąsi liaudies gerove atsakysime pasiaukojamam darbui.

V. Vaikutis,

rajono vykd. komiteto plano komisijos ekonomistas

Zarasų parduotuvėse po kainų sumažinimo

Ypatingai didelis pagyvėjimas jaučiamas šiomis dienomis miesto pramoninių ir maisto prekių parduotuvėse.

Nuo aštuntos valandos ryto be pietų pertraukos dirba centrinės miesto parduotuvės. Kas minutė jas užplūsta vis nauji ir nauji žmonės. Greitai mažėja lentynose išdėstytos prekės, o jų vieton atgabenamos naujos. Prekyba vyksta nenutrūkstamai. Pirkėjai, patenkinti savo pirkimais, gyvai tarpusavyje kalbasi. Naujas kainų sumažinimas davė galimybę už tą pačią sumą pinigų nupirkti žymiai daugiau prekių.

Viena pirkėja, laikydama rankose produktų prikrautą

tinkliuką, švytintį įvairiais paketukais, džemo ir konservų dėžutėmis, gyvai įrodinėja savo draugėms, kiek ji gali už tuos pačius pinigus daugiau nupirkti.

Vartotojų kooperatyvo maisto parduotuvėje parduodama V. Petrenko pareiškė:

— Konditerijos skyriuje, kuriame aš dirbu, anksčiau per dieną parduodavau prekių už 500—600 rublių. Paskutinėmis dienomis prekyba nepaprastai padidėjo, ir aš vien šiandien parduodau prekių už 3000 rublių.

Dvigubai padidėjo prekyba tos pat krautuvės vyno ir degtinės gaminių skyriuje.

Žuvkoopo parduotuvėje Nr. 1, kur anksčiau dienos

Mes, mechanizatoriai, nuolat jaučiame partijos ir vyriausybės rūpinimąsi mūsų gerovės kilimu. Diena iš dienos darosi laimingesnis ir gražesnis gyvenimas mūsų plačiojoje šalyje. Įvykdyta nauja kainų sumažinimą maisto ir pramonės prekėms jaučia kiekvienas darbo žmogus. Šiandien už tą pačią pinigų sumą kiekvienas mūsų šalies pilietis gali nusipirkti žymiai daugiau prekių.

Žinią apie naują kainų sumažinimą mes sulinkame išeidami į kolūkinius laukus padėti kolūkiečiams kuo sėkmingiau išspręsti svarbų uždavinį — įvykdyti pavasario sėją. Atsakydami į Komunistų partijos ir tarybinės vyriausybės tėvišką rūpinimąsi darbo žmogaus gerove, mes prisiimame įsipareigojimą dar geriau dirbti. Mano vadovaujama traktorinė brigada įsipareigojo šiais metais kiekvienu 15 jėgiu traktoriumi įdirbti ne mažiau kaip po 360 ha minkšto arimo ir sumažinti darbų savi-kainą po 1 rublį nuo kiekvieno apdirbamo hektaro.

Tai bus mūsų kuklus indėlis į tolesnį darbo žmonių gerovės kėlimą, į komunizmo pastatymo mūsų šalyje reikalą.

P. Junelis,

MTS traktorinės brigados brigadininkas

V. Venckus

TSRS UŽSIENIO REIKALŲ MINISTRO V. M. MOLOTOVO PAREIŠKIMAS KORĖJOS KLAUSIMU

Kovo 28 d. buvo paskelbtas Korėjos Liaudies armijos Vyriausiojo vado Kim Ir Seno ir kinų liaudies savanorių Vado Pyn De-chuėjaus atsakomasis laiškas, adresuotas SNO ginkluotųjų pajėgų Korėjoje Vyriausiajam vadui generolui Klarkui, — dėl pasikeitimo sergančiais ir sužeistais karo belaisviais.

Tame laiške išreiškiamas sutikimas pasikeisti abiejų pusių sergančiais ir sužeistais karo belaisviais ir nurodoma, kad šiuo klausimu faktiškai jau buvo pasiektas susitarimas per derybas dėl paliaubų Korėjoje ir kad tik derybų Panmynčžonyje nutraukimas sutrukdė anksčiau atlikti šį pasikeitimą. Kartu išreikštas sutikimas atlikti pasikeitimą sergančiais ir sužeistais karo belaisviais sutinkamai su Ženevos konvencijos 109 straipsniu, liečiančio karo veiksmų laikotarpį, nuostatais. Kartu su tuo laiške pabrėžiama, kad toks pasikeitimas sergančiais ir sužeistais karo belaisviais turi atvesti į nekliudomą visos karo belaisvių problemos sureguliaciją ir tuo pačiu į paliaubų Korėjoje pastekimą. Tuo tikslu pasiūlyta tučtuojau atnaujinti derybas Panmynčžonyje.

Tuojuo po to Pekine kalbėjo Kinijos Liaudies Respublikos Valstybinės administratyvinės tarybos Premjeras ir Užsienio Reikalų Ministras Čou En-lajus ir Pchenjane — Korėjos Liaudies Demokratinės Respublikos Ministrų Kabineto Pirmininkas Kim Ir Senas. Tiek Kinijos Liaudies Respublikos vyriausybė, tiek ir Korėjos Liaudies Demokratinės Respublikos vyriausybė pareiškė, kad jos sutinka su pasiūlymu pasikeisti sergančiais ir sužeistais karo belaisviais ir, kaip ir anksčiau, išreikia pasirengimą susitarti dėl neatidėliotino visos karo belaisvių problemos sureguliacijos ir, tuo būdu, dėl karo Korėjoje nutraukimo.

Tuo pačiu Kinijos Liaudies Respublikos ir Korėjos Liaudies Demokratinės Respublikos vyriausybės vėl parodė iniciatyvą, siekiant susitarimo dėl paliaubų ir dėl karo Korėjoje nutraukimo.

Aš esu įgaliotas pareikšti, kad Tarybinė Vyriausybė reiškia savo visišką solidarumą su šiuo kilniu KLR vyriausybės ir KLDLR vyriausybės aktu ir neabejoja, kad šį aktą karštai parems viso pasaulio tautos. Tarybinė Vyriausybė taip pat reiškia įsitikinimą, kad šį pasiūlymą teisingai supras Jungtinių Amerikos Valstybių vyriausybė.

Tarybinė Vyriausybė nekinantai paremdavo visus žygius, skirtus teisingoms paliauboms nustatyti ir karui Korėjoje nutraukti.

Pradžiai tam buvo padaryta Tarybinės Vyriausybės vado J. V. Stalino atsakyme į Indijos ministro-pirmininko p. Neru kreipimąsi dar 1950 metų liepos mėnesį,

Kaip yra žinoma, TSRS atstovo Saugumo Taryboje kalba per radiją Niujorke 1951 metų birželio mėnesį buvo pagrindas paliaubų deryboms Korėjoje pradėti. Šios paliaubų derybos, vykusios pradžioje Kesone, o po to Panmynčžonyje, atvedė į susitarimą visomis paliaubų sąlygomis, išskyrus klausimą dėl karo belaisvių repatriavimo. Tačiau paliaubų derybas nutraukė generolas Klarkas praėjusių metų spalio mėnesį, kas sutrukdė paliaubų sudarymą.

Kinijos—Korėjos pusė primė genėrolo Klarko pasiūlymą apie tai, kad pasikeitimas sergančiais ir sužeistais karo belaisviais būtų atliktas sutinkamai su 1949 metų Ženevos konvencijos 109 straipsniu apie elgimąsi su karo belaisviais.

Šiame straipsnyje sakoma: „Išskyrus atvejus, numatytus šio straipsnio 3 pastraipoje, pusės, esančios konflikte, bus įpareigtos sutinkamai su sekančio straipsnio 1 pastraipa nugabenti į tėvynę sunkiai sergančius ir sunkiai sužeistus karo belaisvius, nepriklausomai nuo jų laipsnio ir skaičiaus po to, kai jų būklė leis jų pergabeniama.“

Karo veiksmų metu pusės, esančios konflikte, stengsis, atitinkamoms neutraliosioms Valstybėms padedant, organizuoti sekančio straipsnio 2 pastraipoje nurodytų sužeistų ir sergančių karo belaisvių hospitalizavimo neutraliosiose šalyse. Jos gali, be to, sudaryti susitarimus dėl ilgą laiką nelaisvėje buvusių sveikų karo belaisvių repatriavimo arba internavimo neutralioje šalyje.

Nė vienas sužeistas arba sergantis karo belaisvis, kuris yra paskirtas repatriuoti, sutinkamai su šio straipsnio 1 pastraipa, negali būti repatrijuotas prieš savo norą karo veiksmų metu“.

Šis Ženevos konvencijos straipsnis liečia laikotarpį iki paliaubų sudarymo, kai karo veiksmai dar nenutraukti. Kadangi susitarimas dėl šio straipsnio pritaikymo dabar pasiektas ir gali būti abiejų pusių pasirašytas artimiausiomis dienomis, neliks jokių kliūčių tam, kad pasikeitimas sergančiais ir sužeistais karo belaisviais prasidėtų be tolesnių užvilkinimų.

Aukščiau paminėtame Korėjos Liaudies armijos Vyriausiojo vado Kim Ir Seno ir kinų liaudies savanorių Vado Pyn De-chuėjaus laiške ne tik išreiškiamas sutikimas su generolo Klarko vasario 22 d. pasiūlymu klausimu dėl pasikeitimo sergančiais ir sužeistais karo belaisviais, bet ir siūloma atnaujinti paliaubų derybas,

kad būtų padarytas galas karui Korėjoje.

Reikia atkreipti ypatingą dėmesį į tai, kad ir užsienio reikalų ministro Čou En-lajaus kovo 30 d. pareiškime, kurį parengė drauge KLR ir KLDLR vyriausybės, siūloma ne tik pasikeisti sergančiais ir sužeistais karo belaisviais, bet taip pat išspręsti karo belaisvių repatriavimo klausimą, paimitą išties, kas veda į paliaubų susitarimo sudarymą ir karo Korėjoje nutraukimą. Iš savo pusės Kinijos Liaudies Respublikos vyriausybė ir Korėjos Liaudies Demokratinės Respublikos vyriausybė siūlo po to, kai bus išmintingai sureguliuotas klausimas dėl sergančių ir sužeistų karo belaisvių, išspręsti visą karo belaisvių klausimą taip, kad abi pusės vadovautųsi nuoširdžiu siekimu sudaryti paliaubas Korėjoje savitarpio kompromiso dvasia.

Suprantama, karo belaisvių repatriavimo klausimas, paimitas išties, taip pat turi būti išspręstas sutinkamai su Ženevos konvencijos nuostatais, ko, natūralu, primygtinai reikalaujo tiek Tarybinė Vyriausybė, tiek ir KLR bei KLDLR Vyriausybės. Tačiau, nei ilgalaikės derybos Panmynčžonyje, nei daugkartinis šio klausimo svarstymas SNO Generalinėje Asamblėjoje, kaip žinoma, nedavė teigiamų rezultatų.

Kadangi šis klausimas liko vieninteliu nesutarimu tarp kariaujančiųjų pusių Korėjoje, kliudžiusiu susitarti dėl paliaubų, Kinijos Liaudies Respublikos vyriausybė ir Korėjos Liaudies Demokratinės Respublikos vyriausybė, vadovaudamosi troškimu pasiekti taiką ir baigti karą Korėjoje, padarė naują žingsnį į galutinį šio klausimo išsprendimą. Jos pasiūlė, kad abi pusės atnaujintų paliaubų derybas ir įsipareigtų repatriuoti nedelsiant po karo veiksmų nutraukimo visus tuos jų rankose esančius karo belaisvius, kurie reikalauja repatriavimo, o likusius karo belaisvius perduoti neutraliai valstybei, siekiant užtikrinti teisingą jų repatriavimo klausimo išsprendimą. Toks pasiūlymas įgalina teisingai išspręsti karo belaisvių repatriavimo klausimą ir pašalinti likusias kliūtis paliauboms Korėjoje įgyvendinti.

Negali būti jokios abejonės, kad viso pasaulio tautos ir visi žmonės, kurie yra kupini doro siekimo padaryti galą karui Korėjoje ir padėti sustiprinti taiką bei Tolinųjų Rytų ir viso pasaulio tautų saugumą, sutiks šį pasiūlymą su karštu pritarimu ir pilnutinai jį parems.

Tarybinė Vyriausybė pripažįsta visą šio Kinijos Liaudies Respublikos Vyriausybės ir Korėjos Liaudies Demokratinės Respublikos Vyriausybės pasiūlymo teisingumą ir reiškia pasirengimą pilnutinai prisidėti prie jo įgyvendinimo.

Natūralu, kad Suvienuytųjų Nacijų Organizacija galėtų padaryti daugiau paliaubų ir karo nutraukimo Korėjoje atžvilgiu, jeigu jos sudėtyje būtų teisėti Kinijos ir Korėjos atstovai.

Tas faktas, kad kinų tauta ir korėjiečių tauta neturi savo teisėtą atstovybę Suvienuytųjų Nacijų Organizacijoje, pirma, pakerta šios organizacijos autoritetą, o, antra, atima jai galimybę reikiamu būdu padėti stiprinti tarptautinį saugumą ir visuotinę taiką.

Tarybinė Vyriausybė laiko savo pareiga vėl priimti tai, kad klausimas dėl kinų tautos ir korėjiečių tautos teisėtų atstovų Suvienuytųjų Nacijų Organizacijoje yra vienas iš neatidėtinų klausimų ir kad Kinijos bei Korėjos teisėtų atstovų Suvienuytųjų Nacijų Organizacijoje, ypač dabartinėmis sąlygomis; atitinka Suvienuytųjų Nacijų Organizacijos autoriteto ir tarptautinės reikšmės pakėlimo interesus ir padės sustiprinti taiką visame pasaulyje.

TSRS Vidaus reikalų ministerijos pranešimas

TSRS Vidaus reikalų ministerija atliko kruopštų patikrinimą visos parengtinio tardymo medžiagos ir kitų duomenų byloje grupės gydytojų, kurie buvo kaltinami kenkimu, šnipinėjimu ir teroristiniais veiksmais aktyvių Tarybų valstybės veikėjų atžvilgiu.

Patikrinimo išdavoje nustatyta, kad patraukti šioje byloje profesorius M. S. Vovsi, profesorius V. N. Vinogradovas, profesorius M. B. Koganas, profesorius B. B. Koganas, profesorius P. I. Jegorovas, profesorius A. I. Feldmanas, profesorius J. G. Etingeris, profesorius V. Ch. Vasilenko, profesorius A. M. Grinšteinas, profesorius V. F. Zeleninas, profesorius B. S. Preobraženskis, profesorius N. A. Popova, profesorius V. V. Zakusovas, profesorius N. A. Šereševskis, gydytojas G. I. Majorovas buvo suminti buvusios TSRS Valstybės saugumo ministerijos neteisingai, be jokio teisėto pagrindo.

Patikrinimas parodė, kad kaltinimai, iškelti prieš sumintus asmenis, yra melagingi, o dokumentiniai duomenys, kuriais rėmėsi tardymo darbuotojai, — nepagrįsti. Nustatyta, kad sumintųjų parodymai, tariamai patvirtinantieji iškeltus prieš juos kaltinimus, buvusios Valstybės saugumo ministerijos tardymo dalies darbuotojų gauti laikant neleistinus ir tarybinių įstatymų griežčiausiai uždraustus tardymo būdus.

Remiantis TSRS Vidaus reikalų ministerijos specialiai paskirtos šiai bylai patikrinti tardymo komisijos išvada, suimtieji M. S. Vovsi, V. N. Vinogradovas, B. B. Koganas, P. I. Jegorovas, A. I. Feldmanas, V. Ch. Vasilenko, A. M. Grinšteinas, V. S. Zeleninas, B. S. Preobraženskis, N. A. Popova, V. V. Zakusovas, N. A. Šereševskis, G. I. Majorovas ir kiti patraukti šioje byloje yra pilnutinai reabilituoti kai dėl jiems pateikti kaltinimų kenkėjiška, teroristine ir šnipinėjimo veikla ir, sutinkamai su RTFSR Baudžiamojo-Procesinio Kodekso 4 str. 5 p., paleisti iš suėmimo.

Asmenys, kalti neteisingu tardymo vedimu, suimti ir patraukti baudžiamojon atsakomybėn.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiume

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas nutarė panaikinti 1953 metų sausio 20 d. įsaką dėl gydytojos L. F. Timašuk apdovanojimo

Lenino ordinu kaip neteisėną ryšium su šiuo metu paaiškėjusiomis tikrosiomis aplinkybėmis.

Didėja taupomųjų kasų indėlininkų skaičius

Darbininkų ir tarnautojų relikto darbo užmokesčio bei kolūkiečių pajamų didėjimas, nuoseklus maisto bei pramoninių prekių kainų mažinimas, išmokėjimas stambiųjų sumų pašalpoms, pensijoms, socialistiniam draudimui, nemokamos medicininės pagalbos suteikimas darbo žmonėms — visa tai sudaro tvirtą pagrindą nenukrypstamam darbo žmonių materialinės gerovės kilimui ir liaudies santaupų augimui.

Metai iš metų auga mūsų rajono taupomosios kasos indėlininkų skaičius. Tik per

1952 metus mūsų rajone indėlininkų skaičius padidėjo 215 žmonių, o indėlių suma — 154 tukstančiais rublių. Jau 1953 metais indėlininkų skaičius padidėjo 35 žmonėmis, o indėlių suma — 100.650 rublių.

Kasmet darbo žmonės, turintieji paskolų obligacijas, gauna stambias sumas laimėjimų pavidale. Tik per 1953 metus rajono darbo žmonėms išmokėta 44.625 rubliai laimėjimų.

M. Gordonas,
Taupomosios kasos vedėjas

Spartinti visuomeninių pastatų statybą

Seminaras statybos brigadų brigadininkams

Neseniai rajono kaimo ir kolūkių statybos skyriuje įvyko seminaras kolūkių statybos brigadų brigadininkams. Pranešimą padarė rajono kaimo ir kolūkių statybos skyriaus vedėjas drg. Filkovas. Papasakojęs, kokius uždavinius kolūkiams statybos srityje išskėlė penktos penkmečio planas, jis pažymėjo, kad eilėje kolūkių, kaip pavyzdžiui „Bolševiko“ (statybinės brigados brigadininkas Špūras), „Tarybinio artojo“ (brigadininkas Masalskis) ir kitų kolūkių statybinės brigados dirba planingai. Jos tinkamai pasiruošė šių metų statybiniam sezonui, apsirū-

pino statybinėmis medžiagomis.

Pranešėjas išskėlė ir blogai dirbančias statybinės brigadas. Pavyzdžiui, Ždanovo vardo kolūkio (brigadininkas drg. Šileikis), „Tarybų Lietuvos“ kolūkio (brigadininkas drg. Dicevičius), „Už taiką“ kolūkio (brigadininkas drg. Nalivaika) ir kitos statybinės brigados blogai pasiruošė šių metų statybiniam sezonui, neapsirūpino statybinėmis medžiagomis.

Seminare statybinų brigadų brigadininkai pasidalino darbo patyrimu.

L. Broga

Pavyzdiniai pasiruošę statybiniam sezonui

Didelis dėmesys „Bolševiko“ kolūkyje skiriamas visuomeninių pastatų statybai. Šiais metais kolūkyje numatoma pastatyti arklidę ir grūdų džiovyklą. Todėl kolūkio statybinė brigada ištiesus metus nenutraukė savo darbo. Žiemos metu buvo padaryti langai, durys ir kitos smulkios detalės.

Statybiniam sezonui parūpinta 100 kubinių metrų statybinės medžiagos, kuri jau pristatoma į statybos aikštelės.

Tinkamai pasiruošusi statybiniam sezonui, statybinė brigada, vadovaujama brigadininko drg. Špūro, jau pradėjo grūdų džiovyklas statybą.

A. Ivanovas

Apleista visuomeninių pastatų statyba

„Pamiat Lenina“ kolūkyje statybiniam sezonui visai nesiruošiama. Žemės ūkio artelėi yra išskirta 100 kubinių metrų miško medžiagos, bet ši miško medžiaga nebuvo išskirta. Dar pereinamais metais kolūkyje pradėta 100 vietų plytinės karvidės statyba. Dabartiniu metu statyba nutraukta dėl to, kad kolūkio valdyba per žiemą nepasirūpino plytomis. Šiais metais užplanuota vištidės 500 vištų statyba, bet ir jai statybinė medžiaga neparuošta.

Statybinės brigados brigadininkas drg. Jefimovas ne kartą buvo išskėlęs statybinų medžiagų paruošimo klausimą valdybos posėdyje, tačiau valdyba ir jos pirmininkas drg. Grigorjevas kažkodėl šio klausimo išsprendimą atidėlioja, ir visuomeninių pastatų statyba tebėra apleista.

Butina rimtai susirūpinti, kad visuomeniniai gyvuliai ateinančią žiemą žiemos gerose patalpose, kas teigiamai atsilieps į jų produktyvumą kėlimą.

A. Filkovas

Aprūpinti visuomeninius gyvulius geromis patalpomis

Kiekvienais metais auga visuomeninių gyvulių skaičius „Molodaja Gvardija“ kolūkyje. Bet gyvulininkystės patalpomis kolūkyje visai nesirūpinama. Ir šiemet statybiniam sezonui brigada nepasiruošė. Kolūkiui išskirta 100 kubinių metrų miško medžiagos, bet iki šiol ji neišskirta ir nepristatyta į žemės ūkio artelę. Kolūkio

valdyba teisinasi tuo, kad artelėje mažai darbo jėgos. Bet tai neteisinga. Visą žiemą statybinė brigada, susidedanti iš septynių žmonių, nieko neveikė.

Dar pereinamais metais pradėta 40 vietų tipinės arklidės statyba, bet iki šiol pastatyti tik stulpai. Žiemos metu galima buvo padaryti arklidei langus, duris ir kitas smul-

kias dalis, tačiau statybinės brigados brigadininkas drg. Karalkovas tuo nepasirūpino. Nusišalinio nuo vadovavimo statybininkams ir kolūkio valdyba.

Kolūkio valdyba turi rimtai susirūpinti visuomeninių pastatų statybą ir greičiausiu laiku pašalinti esamus šioje srityje trūkumus.

F. Andriejevas

Likviduoti trūkumus fermose

Dar gyvulių žiemojimo sezono pradžioje rinti signalai pasiekdavo Julijos Žemaitės vardo kolūkio valdybą apie esamus trūkumus gyvulininkystės fermose. Kolūkio pirmininkas drg. Leonovas rimtai atsakydavo:

—Pradžioje visuomet būna trūkumų, vėliau visi nepritekliai savaime išsitaitys, ir gyvulių žiemojimui gerai užbaigsime.

Kadangi tokios nuomonės buvo pats pirmininkas ir fermos vedėjas K. Skvarčius, tai jokių konkrečių priemonių trūkumams pašalinti nebuvo imamas. Gyvulininkystės fermose nebuvo nuolatinių gyvulininkystės darbuotojų, blogai vedama pašarų apskaita, nesudaromos šėrimo normos. Ypatingai tas pastebima kiaulių fermoje. Čia darbas organizuojamas visai nesilaikant žemės ūkio artelės įstatų. Kolūkio pirmininko ir fermos vedėjo nurodymu, išskirtas tik vienas kiaulių šėrikas. Jam į pagalbą kiekvieną dieną brigadininkai skiria iš brigadų atskirus žmones. Taip organizuojant darbą, neužtikrinta gera kiaulių priežiūra. Būna faktų, kad paskirtieji kolūkiečiai nustatytą dieną pavėluoja arba visai neateina į darbą, o kiaulės lieka nešertos.

Nors kolūkio valdyba šėrimui išskiria koncentruotų pašarų po 4–5 tonas į mėnesį, ir šio kiekio turi užtekti kiaulių šėrimui, dėl blogos apskaitos dalis pašarų nepanaudojama pagal paskirtį, ir pa-

šarų davinys būna labai mažas. Be to, maisto davinys skirstomas vienodai, neatsižvelgiant į kiaulių amžių ir jų paskirtį: prieauglis ir penimos kiaulės gauna vienodą kiekį pašaro. Dėl to kiaulės yra liesos, žemas jų produktyvumas. Nepagerinta motininių kiaulių priežiūra. Paringos kiaulės neatskiriamos nuo kitų, nesaugojamas gautas prieauglis. Išdavoje didelis prieauglio nuostolis. Fermos vedėjas K. Skvarčius sistemingai girtuokliuoja ir padeda švaistyti visuomeninius pašarus. Apie tai liudija faktai. Pradėjus naudoti cukrinius runkelius gyvulių šėrimui, kažkokiu tai būdu dalis jų atsirado pas eilę kolūkiečių, ir jie pavirto į runkelinį alų. Pirmoje eilėje neužmirštas pavaišinti alučiu, padarytu iš visuomeninių runkelių, ir fermos vedėjas K. Skvarčius (tur būt, už tai, kad sudarė sąlygas kolūkinio turto grobstymui).

Panašių faktų yra ir daugiau. Jie visi kalba ir apie tai, kad nėra kolūkio valdybos ir jos pirmininko budrumo, jaučiamas taikstymasis su piktnaudžiautojais, nėra kovos už visuomeninio turto saugojimą ir jo gausinimą.

Kolūkio valdyba turi padaryti atitinkamas išvadas ir sustiprinti savo budrumą. Neatidėliotinai turi būti sukomplektuoti gyvulininkystės darbuotojų kadrai ir pagerinta visuomeninių gyvulių priežiūra.

V. Stasiūnas

Pasibaigę užsiėmimai agrotechnikos kursuose

„Pirmūno“ ir „Spalio“ kolūkiuose buvo suorganizuoti agrokursai, kuriuos lankė 12 šių kolūkių kolūkiečių, laukininkystės brigadų brigadininkų.

Kovo 26 d. įvyko egzaminai, kuriuos išlaikė visi 12 klausytojų, tuo būdu įsigy-

dami agrotechninių žinių minimumą.

Geriausiai egzaminus išlaikė „Pirmūno“ kolūkio kolūkiečiai Genė ir Ona Naprytės, Elena Neverauskaitė, Aldona Vavilavičiūtė, „Spalio“ —H. Jarmalavičius ir eilė kitų.

J. Kazakevičius

Antausis

(Iš moksleivių kūrybos)

Dešimtoje klasėje vyko susirinkimas. Buvo svarstoma tema: „Kunigai—liaudies apgavikai“. Išsivystė diskusijos. Daugelis mokinų pasakojo atsitikimus, kai kunigai, prisidengę religijos skraiste, skriaudė paprastus žmones, pasitarnavo vokiškiesiems okupantams bei nacionalistiniams elementams.

Edmundas Pupelis visą laiką tylėjo. Tai domino visus, nes kiekvienas žinojo, kad Edmundas dar lanko bažnyčią. Vaikystėje prisiskaitęs religinio turinio knygpalaikių, įpratęs žiūrėti į kunigus su vergišku nuolankumu, kaip tai darė jo tėvai, Edmundas negalėjo apsiprasti su mintimi, kad kunigai—išnaudotojų tarnai. Buvo vienišas, užsidaręs savyje, neturėjo tikro draugo, retai kam pasakojo savo išgyvenimus.

Darvinizmas, antireliginės propagandos, vykdomos mokyklos komjaunimo organiza-

cijos, paveiktas, jis pradėjo svyruoti. Kiekviena paskaita, tarybinė knyga didino jo abejones. Reikėjo tik smarkesnio vėjo, kad abejonių ugnis dar labiau įsiliepsnotų ir neduotų ramybės, iki išdegtų visus klaidingus įsitikinimus. Ir dabar, kada draugai pradėjo kalbėti apie tamsius kunigų darbus, jo abejonės dar padidėjo, ir jis paklausė truputį virpančiu balsu:

—Kodėl gi kunigai apgavikai? Juk jie per pamokslus nieko blogo neskelbia, nemoko blogo...

—Mokiniai smalsiai sužiūro į Pupelį.

—Kunigai apgavikai jau vien todėl, kad jie tarnauja religijai,—prabilo klasės vadovas.—Tu įsigilink į religijos prasmę ir suprasi jos tikslą—laikyti liaudį tamsoje, mokyti ją vergiško ir nuolankumo, nesipriešinimo eksploatatoriams, neleisti vystytis progresui. O tai, kad reli-

gija neturi jokio mokslinio pagrindo, mums aišku jau vien tik nagrinėjant darvinizmą.

—Žinoma, iš sakyklos jie dabar nesako. „Eikite ir žudykite“.—Bet užtenka tik prisiminti, kaip jie elgėsi fašistų okupacijos metu, laimindami tarybinių žmonių žudikus. Argi maža pavyzdžių, kai kunigai padeda lietuviškiesiems nacionalistams dirbti ardomąjį darbą. O ar atitinka jų skelbiami iš sakyklos „meilės“ žodžiai jų darbus. Jie sako: „Nesirūpinkite žemės gėrybėmis, melskitės, už tai gausite atpildą danguje“,—sako taip, tiesa? O tu pažiūrėk, kokiuose patogumuose jie gyvena. Vadinasi, jų skelbiamos „tiesos“ yra melagingos, jos tarnauja tik išnaudotojams.

—Leiskite pasisakyti,—pakilo iš suolo komjaunuolis Jonas.

Klasės draugų akys nukrypo į jį.

—Aš noriu papasakoti atsitikimą iš savo vaikystės, iš kurio patyriau kunigų geru-

mą,— pradėjo pasakoti jis. —Tėvų aš netekau visai mažas, todėl vokiečių okupacijos metais gyvenau Aviliuose pas tetą. Tada aš teturėjau dešimt metų ir tikėjau, kad dievas aukštai danguje mato mus, bara mus per griaustinį. Avilių klebono pasakojimai man buvo šventi tiesa. Tai, kad jis per pamokslus nuolat prašo: atvežkit malkų, šieno, grūdų, brangiai ima už laidotuves, vestuves ir krikštynas, manęs dar nedomino.

Tą dieną, apie kurią aš noriu papasakoti, turėjo įvykti tikybos kurso egzaminai, kuriuos išlaikęs turėjau po kelių dienų priimti pirmąją komuniją. Pirmosios komunijos dienos nekantriai laukiau, nes, kaip pasakojo kunigas, tą dieną „dievas ateisias į mano širdį“. Tai man atrodė paslaptinga ir įdomu, nors egzaminų truputį baisoka. Rytą mane pažadino garsai virtuvėje. Kažkokia moteris lyg verkė, lyg dejavo. Aš įsiklausiau: kaimynė Dubnikovienė pasakojo tetai, kad naktį miške vokiečiai nušo-

vė jos sūnų partizaną. Moteriskė taip verkė, kad aš iš susijaudinimo nebegalėjau daugiau gulėti ir atsikėliau. Kada atėjau į virtuvę valgyti, pamačiau tetą besišluostančią ašaras ir raudančią vargšę motiną.

—Zdravstvuj Vania,— tarė ji pro ašaras,—o mano Vanečkos jau nėra!...

Ašarų kamuolys suspaudė gerklę, ir aš, bijodamas praverkti, išbėgau.

Man einant gatve, akyse stovėjo užsiverkusi moteriškė, skambėjo žodžiai „Zdravstvuj Vania“, ir, rodos, mačiau jos sūnų, kruviną gulinį miške. Mano pakili egzaminų nuotaika blanko ir blanko. Taip priėjau kleboniją. Egzaminai jau buvo prasidėję. Motinos, priglaudusios veidus prie langelių, smalsiai žiūrėjo į vidų. Vis dar išsiblaškęs, mintyse tebemaitydamas kruviną Vanią, praėjau pro moteriškes ir, sustojęs ant laiptų, nejučiomis ištarčiau ausyse skambantį: „Zdravstvujte“. Tarsi širšė būtų įgėlusis kleboną, taip (Pabaiga 4 pusl.)

